

Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος - Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ

Προέλευση κειμένου: Ἐρὰ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας Ἁγίου Ὁρους

Ἄρα λοιπὸν δὲν ἔχει δίκαιον νὰ μᾶς ἀποστρέφεται καὶ νὰ μᾶς τιμωρῇ, ὅταν εἰς ὅλα μᾶς παρέχει τὸν ἑαυτὸν Του καὶ ἐμεῖς ἀντιδρῶμεν; Εἶναι εἰς τὸν καθένα ὅπωςδῆποτε φανερόν. Διότι, ἐὰν θέλῃς νὰ καλλωπισθῆς, λέγει, στολίσου με τὸν ἰδικόν μου καλλωπισμόν. Ἐὰν θέλῃς νὰ ὀπλισθῆς, ὀπλίσου με ἰδικά μου ὄπλα. ἐὰν θέλῃς νὰ ἐνδυσθῆς, φόρεσε τὸ ἰδικόν μου ἔνδυμα. ἐὰν θέλῃς νὰ τραφῆς, φᾶγε εἰς τὴν ἰδικήν μου τράπεζαν. ἐὰν θέλῃς νὰ ὁδοιπορήσῃς, ἀκολουθήσῃς τὴν ἰδικήν μου ὁδόν. ἐὰν θέλῃς νὰ κληρονομήσῃς, κληρονόμησε τὴν ἰδικήν μου κληρονομίαν. ἐὰν θέλῃς νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν πατρίδα, ἔμπα εἰς τὴν πόλιν τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶμαι ἐγώ. ἐὰν θέλῃς νὰ κτίσῃς οἰκίαν, ἔλα εἰς τὰς ἰδικὰς μου σκηνάς. Διότι ἐγὼ δι' ὅσα δίδω δὲν ζητῶ ἀμοιβήν, ἀλλὰ ἐὰν θελήσῃς νὰ χρησιμοποιήσῃς ὅλα τὰ ἰδικά μου, διὰ τὴν πράξιν σου αὐτὴν θὰ σοῦ ὀφείλω ἐπιπλέον καὶ ἀμοιβήν. Τί θὰ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ ἰσάξιον πρὸς αὐτὴν τὴν γενναιοδωρίαν; Ἐγὼ εἶμαι πατέρας, ἐγὼ ἀδελφός, ἐγὼ νυμφίος, ἐγὼ οἰκία, ἐγὼ τροφή, ἐγὼ ἔνδυμα, ἐγὼ ρίζα, ἐγὼ θεμέλιον, κάθε τί τὸ ὁποῖον θέλεις ἐγώ· νὰ μὴν ἔχεις ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε. Ἐγὼ καὶ θὰ σὲ ὑπηρετήσω· διότι ἦλθα νὰ ὑπηρετήσω, ὅχι νὰ ὑπηρετηθῶ. Ἐγὼ εἶμαι καὶ φίλος, καὶ μέλος τοῦ σώματος καὶ κεφαλὴ καὶ ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ καὶ μητέρα, ὅλα ἐγώ· ἀρκεῖ νὰ διάκεισαι φιλικὰ πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ ἔγινα πτωχὸς διὰ σέ· ἔγινα καὶ ἐπαίτης διὰ σέ· ἀνέβηκα ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν διὰ σέ· ἐτάφην διὰ σέ· εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω διὰ σέ παρακαλῶ τὸν Πατέρα· κάτω εἰς τὴν γῆν ἐστάλην ἀπὸ τὸν Πατέρα ὡς μεσολαβητὴς διὰ σέ. Ὅλα δι' ἐμὲ εἶσαι σύ· καὶ ἀδελφός καὶ συγκληρονόμος καὶ φίλος καὶ μέλος τοῦ σώματος. Τί περισσότερον θέλεις; Διατὶ ἀποστρέφεται αὐτὸν ποὺ σὲ ἀγαπᾷ; Διατὶ κοπιᾷεις διὰ τὸν κόσμον; Διατὶ ἀντλεῖς νερὸ με τρυπημένο πιθάρι; Διότι αὐτὸ σημαίνει νὰ καταπονῆσαι εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν. Διατὶ λαναρίζεις τὴν φωτιά; Διατὶ πυγμαχεῖς εἰς τὸν ἀέρα; Διατὶ τρέχεις ἄδικα; Κάθε τέχνη δὲν ἔχει καὶ ἓνα σκοπὸν; Εἰς τὸν καθένα εἶναι ὅπωςδῆποτε φανερόν. Δεῖξε μου καὶ σὺ τὸν σκοπὸν τῆς σπουδῆς εἰς τὴν ζωὴν.

**Ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος πρὸς ἡμᾶς
Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου
ἀπόσπασμα ἐκ τῆς οστ' (76) ὁμιλίας αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ
Ματθαῖον Εὐαγγέλιον 24,16-31 (ΕΠΕ τόμ. 12, σελ. 34)**

Ἐγὼ πατήρ, ἐγὼ ἀδελφός, ἐγὼ Νυμφίος,
ἐγὼ οἰκία, ἐγὼ τροφεύς, ἐγὼ ἱμάτιον, ἐγὼ

Ἐγὼ εἶμαι πατέρας, ἐγὼ ἀδελφός, ἐγὼ
νυμφίος, ἐγὼ οἰκία, ἐγὼ τροφή, ἐγὼ ἔνδυμα,

ρίζα, ἐγὼ θεμέλιος. Πᾶν ὅπερ ἂν θέλης ἐγώ. Μηδενὸς ἐν χρεία καταστῆς. Ἐγὼ δουλεύσω. Ἦλθον γὰρ διακονῆσαι, οὐ διακονηθῆναι. Ἐγὼ καὶ φίλος καὶ ξένος καὶ κεφαλὴ καὶ ἀδελφὸς καὶ μήτηρ. Πάντα ἐγώ· μόνον οἰκείως ἔχε πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ πένης διὰ σέ, καὶ ἀλήτης διὰ σέ, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ σέ, ἐπὶ τάφου διὰ σέ, ἄνω ὑπὲρ σοῦ ἐντυγχάνω τῷ Πατρὶ, κάτω ὑπὲρ σοῦ πρεσβευτὴς παραγέγονα παρὰ τοῦ Πατρός. Πάντα μοι σὺ καὶ ἀδελφὸς καὶ συγκληρονόμος καὶ φίλος καὶ μέλος. Τί πλέον θέλεις; τί τὸν φιλοῦντα ἀποστρέφῃ; τί τῷ κόσμῳ κάμνεις; τί εἰς πῖθον ἀντλεῖς τετρημένον; Τοῦτο γὰρ ἐστὶν εἰς τὸν παρόντα βίον πονεῖσθαι. Τί εἰς πῦρ ξαίνεις; τί τῷ ἀέρι πυκτεύεις;

ἐγὼ ρίζα, ἐγὼ θεμέλιον, κάθε τι τὸ ὁποῖον θέλεις ἐγώ· νὰ μὴν ἔχεις ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε. Ἐγὼ καὶ θὰ σὲ ὑπηρετήσω· διότι ἦλθα νὰ ὑπηρετήσω, ὄχι νὰ ὑπηρετηθῶ. Ἐγὼ εἶμαι καὶ φίλος, καὶ μέλος τοῦ σώματος καὶ κεφαλὴ καὶ ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ καὶ μητέρα, ὅλα ἐγώ· ἀρκεῖ νὰ διάκεισαι φιλικὰ πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ ἔγινα πτωχὸς διὰ σέ· ἔγινα καὶ ἐπαίτης διὰ σέ· ἀνέβηκα ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρὸν διὰ σέ· ἐτάφην διὰ σέ· εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω διὰ σέ παρακαλῶ τὸν Πατέρα· κάτω εἰς τὴν γῆν ἐστάλην ἀπὸ τὸν Πατέρα ὡς μεσολαβητὴς διὰ σέ. Ὅλα δι' ἐμέ εἶσαι σὺ· καὶ ἀδελφός καὶ συγκληρονόμος καὶ φίλος καὶ μέλος τοῦ σώματος. Τί περισσότερον θέλεις;